

## LÁ THƯ MỤC VỤ



Ngày lễ bốn mạng của cộng đoàn năm nay là ngày đặc biệt vì là ngày đặt viên đá đầu tiên xây nhà xứ mới và những công trình khác để biến trung tâm hiện tại thực sự trở nên trung tâm cho mọi sinh hoạt tinh thần và tôn giáo của Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam Tây Úc.

Sau ba mươi hai năm thành lập với sự đóng góp của mọi người, từ những thành viên kỳ cựu nhất đến những thành viên mới nhất, cộng đoàn chúng ta bây giờ đã thực sự trưởng thành. “Tam thập nhi lập”. Tuổi ba mươi là tuổi lập thân, tuổi trưởng thành. Cộng Đoàn chúng ta bây giờ đã thực sự trưởng thành để đứng vững trên đôi chân của mình nhờ đó có những đóng góp tích cực vào đời sống của Tổng Giáo Phận Perth về tinh thần cũng như vật chất.

Những em bé chào đời trong Cộng Đoàn vào những năm đầu thập niên 80 của thế kỷ trước, bây giờ cũng đã trở thành những người trưởng thành. Họ thành đạt trong nghề nghiệp, thăng tiến trong xã hội chính mạch, và hầu hết cũng đã có gia đình ổn định.

Vì thế đây cũng là dịp để chúng ta nhìn lại chặng đường dài đã qua mà cảm tạ ơn Chúa vì những ơn lành hồn xác Chúa đã ban cho từng người, từng gia đình và cách riêng cho Cộng Đoàn chúng ta. Nếu không có ơn Chúa chắc chắn chúng ta không có một cơ sở đồ sộ, và một cộng đoàn đức tin năng động như hiện nay.

Tôi vẫn còn nhớ như chuyện mới xảy ra hôm qua ngày mà cộng đoàn khánh thành “trung tâm” đầu tiên ở Đường Barlee, Mt Lawley. Hôm đó mọi người thật vui và phấn khởi dù trung tâm ấy chỉ có thể chứa được khoảng 100 người nên các thánh lễ cuối tuần vẫn phải cử hành tại nhà thờ Highgate. Nhưng đó là cơ sở đầu tiên mà cộng đoàn có như một tài sản riêng và một nơi sinh hoạt riêng cho những buổi hội họp và các thánh lễ trong tuần.

Tám năm sau Cộng Đoàn có trung tâm mới ở Đường Chipala, Westminster. Ngày khánh thành trung tâm này đánh dấu một giai đoạn mới của Cộng Đoàn vì từ đó Cộng Đoàn đã được chính thức hoạt động như một giáo xứ biệt lập. Cuốn Sổ Rửa Tội của Giáo Xứ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam Tây Úc ghi tên 9 em bé được rửa tội đầu tiên vào ngày 20 tháng 10 năm 1996. Từ đó đến nay số người được rửa tội trong Giáo Xứ Việt Nam kể cả trẻ em và người lớn tổng cộng là 1008 người.

Năm 2005 Cộng Đoàn chính thức dời về cơ sở hiện tại. Cơ sở lớn hơn thì nhu cầu cũng lớn hơn. Tuy nguyện đường của chúng ta có sức chứa lớn nhất trong toàn Tổng Giáo Phận, chỉ thua mỗi nhà thờ chính tòa thôi, nhưng sinh hoạt của chúng ta đa dạng, nhất là Trường Việt Ngữ càng ngày càng đông học sinh, các phòng ốc tuy nhiều cũng không đủ để cho tất cả các đoàn thể sinh hoạt. Chính vì thế mà dự án xây nhà xứ mới được hình thành. Sau ba năm trải qua bao nhiêu thủ tục giấy tờ nhiều kê, cũng như bao nhiêu buổi làm việc của Ban Thường Vụ và Ban Xây Dựng, dự án xây nhà xứ và các công trình khác hôm nay bắt đầu được khởi công.

An cư mới lạc nghiệp. Trung tâm hiện tại của chúng ta là nơi chúng ta sẽ định cư lâu dài. Ngoại trừ có một biến cố gì đột ngột xảy ra thôi, chứ đây sẽ là ‘nhà’ của cộng đoàn chúng ta cho hôm nay và cho tương lai. Nhà xứ sẽ là biểu tượng của Giáo Xứ Việt Nam duy nhất ở Tây Úc. Nơi để tro cốt sẽ là chốn an nghỉ của những người quá cố. Trường học sẽ là nơi cho các thế hệ mầm non của cộng đoàn lớn lên và kế tục cha anh gìn giữ ngôn ngữ và văn hóa Việt. Nhất là nguyện đường sẽ là nơi tất cả chúng ta được nuôi dưỡng đức tin, được lớn lên trong đời sống Kitô hữu qua các bí tích được cử hành hằng tuần, và là nơi chúng ta gặp gỡ Chúa và hiệp thông với nhau.

Chúng ta hãy cùng nhau cảm tạ Chúa đã đưa chúng ta tới phút giây hiện tại. *“Vi như Chúa chẳng xây nhà, thợ nề vất vả cũng là uổng công. Thành kia mà Chúa không phòng giữ, uổng công người trăn thủ canh đêm”* (TV 127:1). Thực vậy, không có Chúa giúp thì dù chúng ta có tài giỏi đến đâu, dù chúng ta có đổ bao nhiêu công sức đi chăng nữa thì cũng thành công cốc. Vì thế trong ngày khởi công xây nhà xứ mới hôm nay, chúng ta cùng hiệp lòng dâng lên Chúa lời kinh tạ ơn vì biết bao ơn lành Chúa đã ban xuống cho Cộng Đoàn chúng ta. Chúng ta cũng xin Chúa hoàn tất những gì Người đã khởi sự nơi chúng ta, để càng ngày Cộng Đoàn càng thăng tiến trên mọi phương diện, nhất là về phương diện đức tin. Nhờ đó mỗi người chúng ta sẽ trở nên một nhân chứng sống động cho Chúa Kitô trong đời sống mỗi ngày, để chúng ta không phải hổ thẹn là con cháu của các tiền nhân anh dũng, khi xưa đã đổ máu đào để sinh ra hạt giống đức tin trên quê hương Việt Nam thân yêu của chúng ta.

*Lm Nguyễn Mộng Huỳnh*